

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FÅREVEJLE HØJSKOLE

Eleveforeningens blad Sølvsnoren

57. årg. . 1967 . 3.

Gud Faders hjertelag

Aftenandagt, forældredagen, foråret 67

For nogle søndage siden sang vi i kirken en salme, hvoraf to ord er blevet siddende fast i mit sind og i mine tanker på en sådan måde, at de stadig er dukket op igen. Det gjorde de også, da jeg forsøgte at forberede mig til afslutninger på denne dag. Det er ikke nogle mærkelige ord i sig selv, de er hverken særlige fromme eller religiøse, de står ikke — selve de to ord — i Bibelen, så vidt jeg da ved. Og alligevel kom de til — i den sammenhæng, hvori de stod — at udtrykke selve *Evangeliet* — selve *det glædelige budskab* — for mig i al fald.

At bringe det glædelige budskab videre er jo den befaling, alle kristne har fået, men hvor er det dog svært. Og det er det vel først og fremmest, fordi vi glemmer, at vi netop skal fortælle videre — være budbringere — sendebud — om De vil. Et sendebud er jo bare et redskab, der giver videre, det, han er blevet sendt med, det, han er blevet betroet. Et sådant sendebud er jeg altså i aften.

Og de to ord, der, sat ind i deres rette sammenhæng, rummer det glædelige budskab, er ordene: *Uden grænser*. Ikke sandt: De to ord bruger vi næsten daglig i mange forbindelser. Vi siger: »Det synes faktisk at være uden grænser, hvad teknikken kan præstere«. Eller vi siger: »Der er snart ingen grænser for, hvad man skal finde sig i«. Og så videre.

Den søndag i kirken stod de to ord — *uden grænser* — i en salme, der begynder sådan:

*»Herren god, som uden grænser
elsker dem, han hører kær,
ingen forskel hos dem ænser,
ønsker sig dem lige nær;
lige dristig fri og trælle
tør sig blandt hans venner tælle.*

(Salmebogen nr. 153).

Det var faktisk det, Jesus Kristus selv praktiserede, mens Han vandrede på Galilæas landeveje og viste os Guds sindelag overfor os. »Den, der har set mig, har set Faderen«, sagde Han. Og Han viste os, at *Guds kærlighed er uden grænser*. Han spiste og drak med toldere og syndere, men lod sig også indbyde til fornemme farisæeres huse. Han omgav sig med jævne mennesker, men også hovedsmænd og andre »officielle« personer hjalp Han, når de søgte Ham. Han velsignede de små børn og havde omsorg for en sørgende enke. Han trøstede den fromme, og — vi synes, næsten helgenagtige — Johannes Døberen, da han var omgivet af tvivlens mørke, og Han bød en korsfæstet bandit velkommen i sit rige. Ja, *Guds kærlighed var dengang og er den dag i dag uden grænser*.

Vi, der er samlede her i aften, er jo meget forskellige — sikkert på så mange måder, men eet er fælles for os alle: Vi blev i dåben Guds børn, og det betyder med salmens ord: »Vi er dem, som Gud har kær«.

Vi mennesker sætter grænser — vi siger f. eks.: »Der sætter jeg grænsen!« — og fremhæver forskelle. »Der er da heldigvis forskel på folk«, siger vi sommetider. Men hos Gud gælder det, at Han ingen forskel hos os ænser! Han gjorde os til sine børn, og den handling fortryder Gud aldrig — hvordan vi så end er! Hans tilbud — Hans indbydelse til at leve inde under Hans omsorg og vejledning vil altid stå ved magt, for *Guds kærlighed er uden grænser*. Men Gud tvinger ingen. Gud har ikke begrænset vores frihed. Vi har endda frihed til at sige nej til Guds kærlighed. Det er vores ansvar — vores selvbestemmelsesret. Men også når vi vender Gud ryggen, står Gud ved sit ord — og hvem af os gør ikke det

hver dag! Derfor er det — for den, der har brug for det — *et glædeligt budskab* — *et evangelium* — at måtte høre det igen og igen, at *hvem vi end er*, og *hvor-dan vi end er*, så gælder det, »At Gud er god, som uden grænser elsker dem, han haver kær! Ingen forskel hos dem ænser — ønsker sig dem lige nær! Lige distigt fri og trælle tør sig blandt Hans venner tælle!«

Lilly Frederiksen.

F. H. NYT

Forårsholdet har haft lejlighed til at høre mange fremragende foredragsholdere. Ved det årlige besøg fra Ubberup Sygeplejehøjskole talte fhv. forstander for Brøderup Højskole, Jens Marinus Jensen, Århus, om Dag Hammerskjöld og tegnede et usædvanligt levende billede af den store svensker. Ikke mindre betagende var det foredrag, som J. M. Jensen holdt for os den følgende dag. Ingen vil efter dette glemme Harald Kiddes: »Helten«.

I de hektiske Israel-dage havde vi besøg af Tage Albertsen, og hans rejseoplevelser fra Israel vil uløseligt være knyttet til mindet om de spændende junidage, da vi fra time til time fulgte med i den israelsk-arabiske krise.

Digterpræsten Preben Thomsen har også besøgt dette hold, og han forstår på en egen måde at fængsle eleverne ved sit foredrag om teatrets muligheder.

Forældredagen, som vi altid ser hen til med forventning og glæde, havde vundet meget stor tilslutning og forløb på udmærket måde.

Emma Fuursted, som i knapt 1½ år har forestået køkkenet, er blevet husmoder på Thisted KFUM. Elever og lærere sagde ved en afskedsfest — i sang og tale og med gaver — tak for tiden

på F. H. og ønskede lykke og velsignelse i den nye gerning.

Om elevstævnet skrev »Sjællands Tidende«:

»Elevstævnet på Fårevejle Højskole havde samlet godt 200 deltagere.

Eftermiddagens møde måtte på grund af vejret holdes i gymnastiksalen, hvor der var pyntet med forårets friske farver. Man indledte med at synge »I al sin glans nu stråler solen«, hvorefter forstander Poul Jeppesen bød velkommen og mindede om, at det netop i disse dage er 60 år siden, skolen startede. Det første spadestik blev taget sidst i maj 1907, og den 3. november samme år startede man med det første elevhold, der var på 50 unge mænd. Han priste det initiativ, der blev taget dengang og mindedes den indsats, der var øvet.

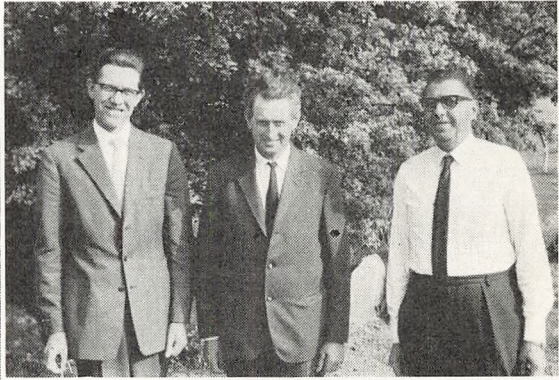
Elevernes sangkor sang derefter under ledelse af lærerinde, frk. Uldall-Hansen et par sommersange, hvorpå redaktør Bent A. Koch, Kristeligt Dagblad, holdt et tankevækkende foredrag, som refereres særskilt. Man sang derefter »Ingen har guld-tårer fældet«, og forstander Jeppesen takkede for den interessante tidsanalyse, man havde fået.

Mange jubilarer

Forstanderen og forsamlingen hilste på gamle elever. Der var to 50 års jubilarer iblandt, desuden enkelte repræsentanter for årgangene 1909, 1913, 1914 og 1915 samt en del fra 40-års jubilæet.

Fabrikant Vald. Olsen, Tølløse, fremdrog træk fra den første tid. Grundstenen nedlagdes den 19. juni, og allerede til november samme år kunne man rykke ind. Han havde ikke selv haft råd til at komme på højskole, men han havde været glad for at komme her i alle de 60 år, skolen havde eksisteret. Han hyldede til slut elevforeningens formand Aage Lund, og overrakte ham i anledning af hans afgang en boggave.

Så rykkede man ud i haven, hvor eleverne i et antal af 66 lavede en fin gymnastikopvisning.

35

10

50

40

Øverst: 10 års jubilarer.
Nederst: 40 års jubilarer.

Øverst: 35 års jubilarer. Til højre står Elevforeningens formand, købmand Hansen, Kallundborg.

Nederst: 50 års jubilarer.

Senere på dagen var der generalforsamling i elevforeningen og om aftenen fest i gymnastiksalen med underholdning af park-drengkoret, der med et fint program sluttede det indholdsrige møde.

Når dette nr. af »Sølvsnoren« udkommer, er eleverne spredt for alle vinde. I alt 20 steder skal de til optagelsesprøve.

I ferien skal de 15 elevværelser på »Langelinie« sættes i stand og skulle helst være færdige til 1. august, da vi venter

et meget stort hold. Det er glædeligt, at der i 60 året for skolens oprettelse bliver fyldt til bristepunktet.

P. J.

Tekst til billederne side 25:

1. Chefredaktør Bent A. Koch taler.
2. Elevfesten 1967.
3. Frk. Uldall dirigerer sangkoret.
4. E-holdet opfører »Ambrosius«.
5. B-holdets opførelse af Florence Nightengale.
6. Valdemar Olsen takker Aage H. Lund for 25 års formandsskab i Elevforeningen.

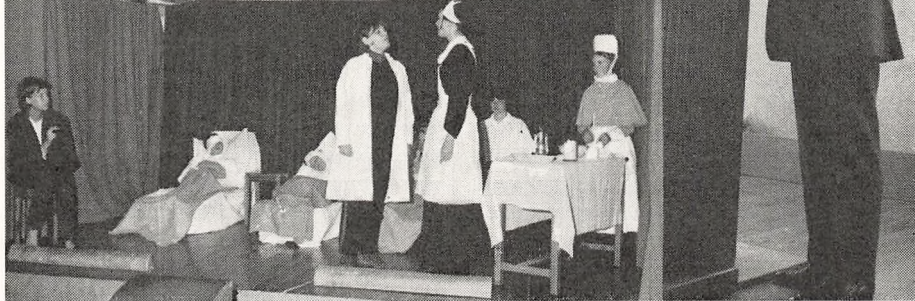
2.

3.

4.

6.

1.

5.

De store „ismers” glanstid er forbi

Af chefredaktør *Bent A. Kochs* tale ved elevstævnet 1967

Oprud og opgør

Det danske folk står ved afslutningen af en idemæssig epoke, de gamle »ismers« tid er forbi. Modernismen rykker frem på godt og ondt, sprænger de gamle former, ændrer synet på mennesket, på de politiske bevægelser, højskolen og kirken, ja irreligiøse kredse går ligefrem til angreb mod kirken, men kirken bør ikke af frygt derfor gå ud på højrefløjen og lyse ateismen i band.

Europa har mistet sin centrale post

I den ydre verden er der sket det, at Europa har mistet sin centrale betydning. Det britiske imperium er under afvikling, og et nyt verdensbillede toner frem, bl. a. også gennem Kinas opgør med Sovjet. I den indre verden tegner der sig også et nyt verdensbillede, indledt med atombombens fremkomst. Autoriteterne falder, massemedierne bringer det nye ud til den fjerneste krog, alt sker med vældig fart, og kulturbrydninger om den nye litteratur når ud i vide kredse gennem TV og skaber angst, vrede og aggression.

I Norden, og specielt i Danmark, står vi ved afslutningen af en idemæssig epoke. Industrialismen, der skabte byer og lagde grunden til vort rige samfund, hævdede nationalitetsprincippet, men nu er det internationale tanker, der præger debatten.

Liberalisme og socialisme har mistet deres rene karakter, fordi alle ønsker at leve i et reguleret samfund. Indre Mission, grundtvigianismen og brandesianismen samt de faglige bevægelser har bekæmpet hinanden, skønt de dog er udsprunget af samme situation. Men i dag står de alle med det samme problem: Deres glanstid er forbi!

Troen både på Gud og mennesket død

Taleren skildrede, hvorledes kulturen har skiftet fra overklasse til almue, og hvordan en folkelig og social struktur er vokset frem. Det søger man nu at efterligne i udlandet, og på flere områder går kulturens bølge nu mod syd, sagde Bent A. Koch og pegede eksempelvis på det tyske snobberi for dansk boligkunst. Men måske står vi i dag med en ny almue, så vi måske ikke kan bevare det, vi har vundet.

— Vi står i et bittert opgør med det 19. århundrede, et opgør med romantikkens optimistiske syn på mennesket. Gennem verdenskrigen har vi erfaret det onde på en ny måde. Med renæssancen døde troen på Gud. Så kom troen på mennesket, men nu er både troen på Gud og mennesket døde, og vi er gået fra tro til angst.

Velstanden har givet os et væld af muligheder. Vi er i valgets situation som ingen tidligere generation, men vi har ingen støtte i autoritet eller normer, og det skaber neuroser og konflikter.

Litteraturen belurer mennesket

Opgøret, vi lever i, er også et opgør med litteraturen, sagde Bent A. Koch videre. Man søger at belure mennesket for at se, hvordan det reagerer i de enkelte situationer. Rifbjerg er en prototype på en forfatter i vore dage, men hans værk »Operaelskeren« er blevet meget forskelligt udlagt. Indre Mission har således kaldt det »en soppetur i et mudderbassin«. Som du sår, skal du høste! forkynder han. Bogen er central i opgøret med forrige århundredes menneskesyn.

Det er karakteristisk for modernismen, at den sprænger de gamle former, den laver poesi, der ikke er poesi, udpensler det seksuelle og betragter mennesket som

et biologisk fænomen. Som Camus siger: Den moderne digter nægter at tie med det, han ved!

Politisk og religiøst ryk til venstre

I sin karakteristik af opbruddet sagde Bent A. Koch, at der både politisk og moralsk er sket et ryk til venstre. SF's fremgang er et tegn herpå, Socialdemokratiet er blevet mere radikalt, troen på freden er undermineret, forslag om fri abort debatteres, modernismen fører det store ord, de store dagblade trænger kirken til side.

Alt dette har Norge og Sverige allerede oplevet, men nu er turen kommet til Danmark. En irreligiøs bevægelse trænger sig frem og går til angreb mod kirken. Hidtil har vi undgået megen flad diskussion på grund af Grundtvig og højskolen, der

har engageret de brede lag, men nu vender frontlinjen sig mod kirken, og »Politisk Revy« afslører i sit opgør med denne både ærgrelse og irritation over, at kirken har været med i kulturdebatten.

Man er irriteret på kirkens venstrefløj, der har personligheder som Lindhardt, Bodil Koch, Sløk, Løgstrup etc. De har haft stor betydning ved at give et billede af kirken, som man ikke ventede. I trediverne var kirken uden for det, der skete, men nu er man klar over, at der ingen grund var til at være mod det nye. Nok skal kirken være konservativ, men ikke spidsborgerlig, og det dumme, den kan gøre, er at lyse ateismen i band, foragte den eller være ligeglad med den. Der er i moderne tid en lejlighed til for kirken at gøre bod overfor forgangne tiders holden-sig-udenfor.

MIN FØRSTE NATTEVAGT

Af „En nybegynder”

Jeg havde været på den kirurgiske kvindesafdeling (min første afdeling) i 10 dage, da jeg blev sat på fritidslisten til at gå i nattevagt om fredagen kl. 24. Bare tanken om det for mig fuldstændig ukendte gav mig mange nervøse timer, før dagen oprandt. Hvor var jeg elendig, da tiden nærmede sig, og den sidste time inden kl. 24 sneglede sig af sted — som om den aldrig ville få ende!

Alt var stille! — Alt liv var som uddødt, da jeg forsigtigt åbnede den store port. Jeg blev blændet af lyset fra hallen — jeg kom jo fra mørket — og kneb øjnene sammen. »Skal du gå her helt alene i nat og have medansvaret for afdelingens 30 patienter, som du knapt kender?« var min første tanke.

Henne fra den anden ende af gangen kom en sygehjælper mig i møde; jeg kendte hende godt fra dagarbejdet på

afdelingen. Hun var i aftenvagt, og hun skulle nu aflægge rapport til mig: »Stue F: fru Andersen osv. osv.« . . . »Ja, tak, det er meget godt, men hvad nu? Nu går hun, og hvem hjælper så mig? Jeg kender overhovedet intet til noget som helst! Forlanges det af mig, at jeg skal klare alt det her? Jeg udmalede alle ting som kæmpeproblemer, som jeg aldrig ville være i stand til at løse«.

Inden aftenvagten gik, spurgte jeg hende, hvad jeg skulle gøre. Hun viste mig en lang liste, hvorpå nattevagtens arbejde stod skrevet. Hun sagde endvidere: »Kald på patienterne kl. 5,30, del termometrene ud. Notér temperaturforhøjelse ned og begynd så med vandfadene. Bagefter vasker du patienterne af til urinmikroskopi. Kl. 6 kommer der en og hjælper dig. Når dagvagterne kommer, skal du aflægge rapport for afdelingssyge-

plejersken, mens resten af personalet står og hører på. God vagt. God nat».

På det tidspunkt havde jeg allermest lyst til at flygte, men jeg besluttede mig fornuftigt nok til at blive! Jeg havde en følelse af, at jeg vist burde gå en runde på alle sygestuer. Måske var jeg lidt bange, da jeg trådte ind på første stue; kun det grønne vågeblus over døren var tændt, men jeg skulle jo ind! Mens jeg gik fra seng til seng, blev jeg overbevist om, at alt var i orden. Blæsten udenfor fik døren til at smække i bag mig. Det gav et sæt i mig, men det var da kun blæsten, ikke? Selvfølgelig var det kun blæsten, men mange tåbelige tanker kommer i en sådan situation.

Tilbage til arbejdet! Jeg fandt de hundrede ting, som jeg skulle bruge de kommende timer. Efterhånden var klokken blevet halv to, og en elev fra naboafdelingen kom og hentede mig — der var mad i køkkenet. Skont jeg langtfra havde lyst til stegte sild på den tid af døgnet, gled de alligevel ned.

På vej ned ad gangen kom jeg til at lytte til en maskine, som med korte mellemrum gik i gang. Lyden kom fra afdelingen ovenpå, og da jeg spurgte assistenten, hvad det var, fortalte hun, at en meget dårlig patient lå tilsluttet en respirator. Denne lyd — midt i tavsheden — og tanken om den dårlige patient bevirkede, at der nær var gået panik i mig. Det var i forvejen en overvindelse at virke rolig og upåvirket af situationen, som en nattevagt befinder sig i, og da jeg hele tiden blev mindet om, at der ovenpå lå en meget dårlig patient, ja, da måtte jeg have hjælp andet steds fra, og jeg gik ud i skyllerummet, foldede mine hænder og bad.

Et øjeblik senere kunne jeg fortsætte mit arbejde. Hele tiden blev der stillet krav, og tiden fløj af sted.

Hele natten havde jeg gået i en vis angst for kl. 5,30, for jeg vidste, at da satte travlheden for alvor ind. Klokken seks kom en sygehjælper, og vi nåede det hele til klokken 6,45. Mens dagvakterne

gik i gang med sengeredningen, ordnede jeg færdigt i skyllerummet, og kl. 7,30 afleverede jeg alle prøverne på laboratoriet, sagde godmorgen og gik.

Hvor var jeg lettet over, at jeg kom godt igennem den første nattevagt. Nu skulle jeg spise — og sove!

Ja, sådan forløb min første nattevagt. Jeg håber, den har givet andre nybegyndere et lille indtryk af, at det at være sygeplejerske — og især sygeplejeelev — er mere end at gå i en klædelig uniform. Jeg har skrevet dette, fordi jeg selv som elev på Fårevejle Højskole tit savnede lidt oplysninger fra elever, som var begyndt den praktiske uddannelse.

Hermed sender jeg alle, der har været på F. H., en venlig hilsen og takker skolen for det gode ophold. Vi blev alle rigere.

(Forkortet af red.)

Elevforeningens generalforsamling ved elevmødet

Traditionen tro valgtes Vald. Olsen, Tølløse, til dirigent. Formanden, missionsnær Aa. H. Lund, aflagde beretning for det forløbne år. Der har været en nedgang i medlemstallet på 21, således at foreningen nu har 1278 medlemmer.

Kassereren aflagde beretning om regnskabet, der udviste et underskud på 421,61 kr. og balancerede med 8672,18 kr.

På valg var miss. Aa. H. Lund, forstanderinde, frk. Esther Pedersen og lærerinde, frk. Dagmar Bork.

Frk. Esther Pedersen og frk. Dagmar Bork genvalgtes. Miss. Lund ønskede at træde tilbage, og i stedet valgtes gdr. Gunner Nielsen, Ugerløse.

Som suppleant nyvalgtes børnehavelærerinde, frk. Gudrun Spliid.

Efter generalforsamlingen konstituerede bestyrelsen sig med købmand H. Hansen, Kalundborg, som formand.

B. D.

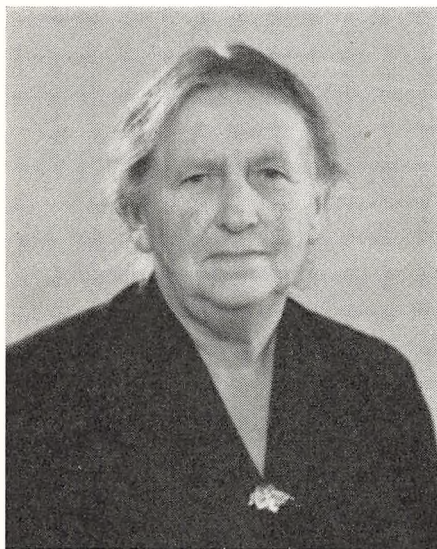
60 år

Lærerinde, frk. *Lilly Frederiksen* fylder den 30. juli 60 år. Vi ønsker til lykke med dagen og takker for 16 års dygtig og samvittighedsfuld lærergerning ved Fårevejle Højskole.

Jensine Spliid

En af Fårevejle Højskoles trofaste venner er død og blev begravet lørdag den 10. juni. Et uddrag af den minde- og takketale, som sønnen, lærer Robert Spliid, holdt ved graven, har vi fået lov at bringe i »Sølvsnoren«:

Vi har i dag ført mor fra hjemmet til kirken. De to poler, der har betydet så meget i mors liv. I Fårevejle kirke er mor døbt, her er hun ved konfirmatio-

nen og mange gange senere blevet bekræftet i sin dåbspagt. Mor er viet i Fårevejle kirke, og hun har båret sine børn til dåben her, og mange rige stunder har hun gennem sit lange liv tilbragt her. Sammen har vi i dag dvælet en stund i kirken for at sige Gud tak for livet, og vi har nu fulgt mor til hendes sidste hvilested på denne skønne plads.

Hjemmet var mors kæreste sted; det var hendes borg; hjemmet og hvad det er: Ægtefælle, slægt og venner og tingene var hendes egentlige liv. Vi, børnene, vil huske hende fra et samvær gennem mange år. Vi har dyrebare minder, som vi værner om.

Mor var trofast mod det, hun værdsatte; hun var hjælpsom til det yderste, og mor havde et lyst sind, der kunne bære gennem meget; mor var taknemmelig, og det kom tydeligt frem under sygehusopholdet, hvor var hun glad for hver en hilsen og blomst, der blev sendt hende. Hun var taknemmelig for den hjælp og venlighed, der blev ydet af personalet på sygehuset.

Mor havde stærk tilknytning til højskolen og Indre Missions samfund. Vennerne der fulgte hun med hengivenhed og interesse — og det lige til det sidste.

Vi har fulgt mor til hendes sidste hvilested, og vi er nået til en grænse, hvor vi må standse, det er ikke givet os at se ind over den grænse. Jeg er overbevist om, at mor følte sig båret og omsluttet af Guds kærlighed, — og for troen er der ingen spærrede grænser.

En dybfølt tak til alle der har vist deltagelse. Og jeg vil bringe en tak til naboer og genboer på Stationsvej for hjælpsomhed og venlighed mod far og mor gennem mange år. Tak.

Forandring fryder -

En dag begyndte som alle andre dage, men på Fårevejle Højskole herskede der en vis spænding. 76 forventningsfulde elever og lærerstaben skulle på udflugt, og vi var alle spændte på, hvad dagen ville bringe.

Vi startede kl. 8,15 i to busser. Vort første mål var Knabstrup Teglværk. Her blev vi straks budt velkommen. Efter velkomsten blev vi delt op i små grupper og vist rundt på teglværket, hvor vi så råprodukterne blive til de skønneste lervarer. Vi så bl. a. nogle af de smukke ting, som kunstneren J. Hansen havde skabt.

I bussen på vej til Dianalund, der var vort næste mål, blev de købte ting pakket ud og beundret. Der var ivrig diskussion om, hvem der havde gjort den bedste handel. Der var temmelig varmt i bussen, vi sad alle og gispede, da hr. Jeppesen foreslog, at vi skulle have en forfriskning. Der blev straks gjort holdt — og lidt efter sad vi i vejgrøften og nød en sodavand og det smukke vejr.

Vi ankom til kolonien Filadelfia, hvor vi blev budt velkommen af diakon J. Olsen og søster Britta Lorentzen. Vi spiste først vores medbragte mad og derefter fortalte J. Olsen om koloniens historie. Søster Britta fortalte os om sygdommen epilepsi. Derefter fik vi lejlighed til at se nogle af afdelingerne, samt kirken, der var nyrestaureret. Vi fik et lille indblik i, hvor stort et arbejde, der blev gjort for patienterne, og det indtryk, at der findes et godt samarbejde mellem de ansatte. Vi var alle enige om, at det var en rig oplevelse at besøge kolonien Filadelfia. Tiden fløj af sted, og vi måtte tage afsked med Filadelfia for at køre videre til København. Her blev vi spredt for alle vinder. Nogle skulle have nye kjoler, andre på besøg hos familie og bekendte, mens andre igen fornøjede sig i Tivoli. Kl. 18 var der middag på KFUK for alle, der

ikke var på slankekur efter at have spist adskillige is i dagens løb. Ved 19-tiden samledes vi ved »Dagmar Teater«, hvor vi skulle se »Den skamløse gamle dame«. Det var psykologisk set en god film, og det var dejligt at hvile lidt efter dagens begivenheder.

Efter biografturen gik det hjemad. På hjemvejen var der i busserne en ejendommelig summen. Det lykkedes dog at få vækket de fleste, da vi kom hjem. Her nød vi the og ostemadder, inden vi gik til ro. Vi var alle enige om, at det havde været en festlig og fornøjelig dag med oplevelser, vi vil huske fremover.

L. H. N.

Fra BOGHYLDEN

Hans Küng:

»For at verden må tro«.

Pauluskredsens Forlag.

78 sider. Pris 8,85 kr.

Denne bog kan jeg ikke lade være med at anbefale til enhver, som er optaget af alle de mange — ofte vanskelige — problemer, der er en følge af, at Evangeliets — det glade budskabs viderebringelse — er betroet skrøbelige og fejlende mennesker.

Bogen er skrevet af en katolsk professor i teologi og er formet som en samling breve til en ung katolik, der er gift med en protestant. Den er et forsøg på — ganske enkelt — at svare på en række spørgsmål, f. eks.: Kristne adskilt for bestandig? Hvad sker der med hedningerne? Har du tvivlet?

Nogle af problemerne er måske nok specielle for katolikkerne, (men de burde være fælles for os alle!), om de fleste gælder det, at de må optage enhver kristen.

Bogen er — som ovenfor nævnt — kun på 78 sider, prisen er jo også overkommelig, og desuden er den skrevet i et let fatteligt sprog. Den kan blive en hjælp til klarhed på områder, som de fleste af os indtil nu kun har fået dårligt belyst.

Lilly Frederiksen.

Adresseforandringer

- S 19 Dagmar Mortensen, Hvilehjemmet »Højris«, Ikast.
- 56—57 Elna Pedersen, Siciliensgade 10, st., Kbh. S.
- E 58 Inge-Lis Stenholt Nielsen (f. Roer Pedersen), Dagstrup, Mørke.
- E 58 Else Pedersen (f. Julius), Igelsø, Stoholm.
- E 60 Solveig Lange, Stationsvej 1, Videbæk.
- E 61 Elsebeth Nielsen, Byvænget 1, Herning.
- F 62 Lisbeth Danielsen (f. Hansen), Nordtoftevej 22, Glostrup.
- E 62 Sonja Andersen (f. Christensen), Gaulhusvej 45¹, tv., Brønshøj.
- E 62 Bente Madsen (f. Sørensen), Rolfsgade 122, Esbjerg.
- E 63 Emmy K. Pedersen (f. Bech), Stouby, Væggerløse.
- F 64 Henny Andersen, Centralsygehuset, Silkeborg.
- F 64 Grethe Skov Hansen, Gammeltoftsgade 22¹, Kbh. K.
- F 64 Elene R. Knudsen, Dalgade 9 B, Vejle.
- F 64 Hanne Olesen (f. Lundgård), Slejpnens Plads 12, Ølstykke.
- E 64 Anne Kristensen, Kirkely, Engesvang.
- F 65 Gerda Justesen, Karl Jensensvej 1¹, Holstebro.

Gensynsfest for F. 67

F. 67 indbydes — som aftalt ved afskedsfesten — til gensynsfest

lørdag og søndag den 26. og 27. august

PROGRAM:

- Lørdag kl. 18.00: Aftensmad.
- kl. 20.00: Fest i foredragssalen.
- Søndag kl. 10.00: Gudstjeneste i Fårevejle kirke.
- kl. 12.00: Middag.
- kl. 14.30: Samvær med lærerne i »Sorø«.
- kl. 18.00: Aftensmad.

Tak, om man senest to dage før stævnet vil meddele, hvor mange der kommer, og om man ønsker overnatning. Bilende tager sengetøj med.

VELKOMMEN!

FÅREVEJLE HØJSKOLE

SYGEPLEJEHØJSKOLE

Oprettet 1907

Sygeplejehøjskole 1951

Formand:

Provst C. P. Agger, Halsted

Forstanderinde:

Annette Pade

Forstander:

Poul Jeppesen

Telefon: Fårevejle 183

Giro-nr.: 62100

Elevtelefon: Fårevejle 253

Elevforeningen:

Formand:

Købmand H. Hansen, Nygade 13,
Kalundborg

Kasserer:

Højskolelærer Bent Davidsen,
Fårevejle.

Giro-nr.: 8701

Adresseforandringer meddeles
til postvæsenet

Redaktør:

Forstander Poul Jeppesen,
Fårevejle Højskole, Fårevejle

**5 måneders kursus for vordende sygeplejersker
begynder 1. februar og 1. august**

LÆRERE:

Forstanderinde, frk. Annette Pade

Forstander Poul Jeppesen

Sygeplejelærerinde, frk. Lilly Frederiksen

Sygeplejelærerinde, frk. Lilli Ingemann

Sygeplejelærerinde, frk. Grete Brundt

Højskolelærerinde, frk. Johanne Mikkelsen

Højskolelærerinde, frk. Dagmar Bork

Højskolelærer Bent Davidsen

Gymnastiklærerinde, fru Lis Davidsen

Program og oplysninger ved henvendelse til
Fårevejle Højskole, telefon Fårevejle 183

Tryk: Sjællands Tidende, Holbæk